

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

Zaaknummer: NL23.33322

Uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

[Verzoekster] V-nummer: [V-nummer], verzoekster,

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 17 juni 2022 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van verzoekster tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) afgewezen als ongegrond. Het besluit heeft mede betrekking op de minderjarige zoon van verzoekster.

Verzoekster heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Het beroep is (thans) geregistreerd onder zaaknummer NL22.6626.

Bij brief van 19 oktober 2023 heeft verweerder verzoekster uitgenodigd voor een gesprek met de (diplomatieke) vertegenwoordiger van Nigeria op 24 oktober 2023 op het kantoor van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V).

Verzoeker heeft een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Als gemachtigde heeft zich gesteld mr. A. Saakjan, advocaat te Maastricht.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzieningenrechter heeft bepaald dat het onderzoek ter zitting verder achterwege blijft. Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

- Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter van de bestuursrechter die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed dat gelet op de betrokken belangen vereist.
- Niet in geschil is dat verzoekster is uitgenodigd voor een gesprek met de (diplomatieke) vertegenwoordiger van Nigeria op 24 oktober 2023 om 11.00 uur. De vereiste onverwijlde spoed is daarmee gegeven.

3. Volgens verzoekster behelst de voorgenomen presentatie op 24 oktober 2023 een met een besluit gelijk te stellen feitelijke handeling als bedoeld in artikel 72, derde lid, van de Vw 2000, waartegen zij op 20 oktober 2023 bezwaar heeft gemaakt.

4. De voorzieningenrechter overweegt dat uit vaste jurisprudentie¹ van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) volgt dat voor de toepassing van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 geen plaats is, in het geval dat de vreemdelingenrechter in beroep, dan wel in hoger beroep nog geen uitspraak heeft gedaan over de rechtmatigheid van een besluit tot afwijzing, buitenbehandelingstelling of intrekking. Er staat daarom geen bezwaar open tegen de voorgenomen presentatie. Het hiertegen gerichte verzoek om een voorlopige voorziening wordt daarom opgevat als een verzoek hangende het beroep tegen het bestreden besluit van 17 juni 2022. De voorzieningenrechter is bevoegd om daarvan kennis te nemen.

5. De beoordeling van een verzoek om een voorlopige voorziening vergt, als het spoedeisendheid belang niet geheel ontbreekt, in de regel een voorlopige beoordeling van de rechtmatigheid van het bestreden besluit en, voor zover aangewezen, een afweging van de betrokken belangen. Voor zover de daartoe in deze zaak uit te voeren toetsing meebrengt dat de rechtmatigheid van het bestreden besluit wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzieningenrechter een voorlopig karakter en is dat oordeel niet bindend voor de rechter in de hoofdzaak.

6. Verzoekster stelt van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en te zijn geboren op [geboortedatum] 1992. Volgens de haar verstrekte uitnodigingsbrief worden tijdens het gesprek met de diplomatieke vertegenwoordiger haar identiteit en nationaliteit onderzocht zodat haar vertrek (en dat van haar zoontje) mogelijk wordt. Zij wordt verzocht om alle mondelinge en schriftelijke informatie te geven die in dit verband belangrijk is. Verzoekster wordt erop gewezen dat zij op grond van de Nederlandse wet- en regelgeving niet verplicht is om aan de vertegenwoordiger informatie te verschaffen over de reden waarom zij in Nederland is, of over de door haar ingediende asiel- of andere toelatingsvragen.

7. Verzoekster wenst de voorgenomen presentatie te weigeren. Zij wijst erop dat enerzijds verzoekster en haar minderjarige kind (wel) worden gedwongen om zich bij de Nigeriaanse ambassade te presenteren, terwijl dat anderzijds niet geldt voor haar partner, die tevens de vader van haar minderjarige kind is en wiens beroep tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag eveneens bij de rechtbank aanhangig is². Deze gang van zaken brengt volgens verzoekster in strijd met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden een scheiding van het gezin met zich. Verzoekster vraagt de voorzieningenrechter om te bepalen dat de DT&V van de voorgenomen presentatie afziet en verwijst in dit kader naar verschillende uitspraken van verschillende zittingsplaatsen van de rechtbank waarin in de door haar gewenste zin is geoordeeld. De voorgenomen presentatie – nog voordat de rechtbank in het beroep asiel uitspraak heeft gedaan en zelfs nog voordat de zitting bij de rechtbank heeft plaatsgevonden – is volgens verzoekster in strijd met het arrest Gnandi van het Hof van Justitie³. Hieruit volgt dat het

¹ Zie onder meer de uitspraak van 21 februari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ2788.

² Zaaknummer NL22.6624.

³ Arrest van 19 juni 2018 in zaak C-181/16, ECLI:EU:C:2018:465.

recht op een daadwerkelijk en effectief rechtsmiddel en het verbod op refoulement ertoe leiden dat alle gevolgen van een terugkeerbesluit, waaronder presentatie bij de ambassade van het land van herkomst, moeten worden geschorst hangende het beroep tegen afwijzing van een asielaanvraag. In afwachting van die procedure moet een asielzoeker in beginsel het voordeel kunnen genieten van de rechten die voortvloeien uit richtlijn 2003/9⁴, aldus het Hof in dit arrest. Uit artikel 2, aanhef en onder c, van deze richtlijn vloeit voort dat de vreemdeling zijn status van persoon die om internationale bescherming verzoekt behoudt zolang niet definitief op zijn verzoek is beslist.

8. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het niet strijd is met het arrest Gnandi dat gedurende de beroepsfase, waarin de terugkeerverplichting van verzoekster is opgeschort, van verzoekster wordt verlangd medewerking te verlenen aan de voorbereiding van de terugkeer naar Nigeria.

9. Verweerder stelt zich niet ten onrechte op het standpunt dat de voorgenomen presentatie niet in strijd is met het arrest Gnandi, nu uit dit arrest blijkt dat hangende het beroep tegen het terugkeerbesluit niet alle uitzettingshandelingen door verweerder zijn verboden, maar dat deze uitzettingshandelingen slechts zijn verboden als ze de effectiviteit van het rechtsmiddel aantasten. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat een presentatie de effectiviteit van het rechtsmiddel niet aantast. Van de zijde van verzoekster zijn geen omstandigheden aangevoerd die grond geven om het tegendeel aan te nemen. Verweerder heeft verder, zowel in het verweerschrift, als in de uitnodigingsbrief die aan verzoekster is verstrekt, benadrukt dat de DT&V niet aan de autoriteiten kenbaar zal maken dat verzoekster asiel heeft aangevraagd in Nederland, en dat zij dit zelf ook niet tijdens de presentatie naar voren hoeft te brengen. Verzoekster is niet ook verplicht om inlichtingen te verstrekken aan de Nigeriaanse autoriteiten met betrekking tot de reden van haar verblijf in Nederland. Verweerder wijst er in het verweerschrift verder op dat verzoekster volgens het bestreden besluit niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij problemen heeft ondervonden van de kant van de Nigeriaanse autoriteiten. Nu verzoekster aan haar asielaanvraag in het bijzonder ten grondslag heeft gelegd dat zij te vrezen heeft van de zijde van haar schoonfamilie, alsmede van de zijde van de mensenhandelaar, en verweerder de gestelde vervolging door de rechtbank ongeloofwaardig heeft geacht, ziet de voorzieningenrechter op vooralsnog geen grond om dit standpunt op voorhand onjuist te achten. Met de voorgenomen voorbereidingshandelingen treden de rechtsgevolgen van het terugkeerbesluit nog niet in, nu immers zoals verweerder in het verweerschrift ook heeft aangegeven van vertrek of uitzetting van verzoekster en haar kind op dit moment nog geen sprake is. De voorgenomen presentatie brengt dan ook anders dan verzoekster stelt geen scheiding van het gezin met zich.

10. De voorzieningenrechter wijst het verzoek om die reden af.

11. Verweerder hoeft geen proceskosten te vergoeden.

⁴ Richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. R.M.M. Kleijkers, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. E.M.J. Clermonts, griffier.

De uitspraak is in het openbaar gedaan en bekendgemaakt op:

23 oktober 2023

Mr. R.M.M. Kleijkers
Rechter
Rechtbank Limburg

E.M.J. Clermonts
Griffier
Rechtbank Limburg

Documentcode: [Documentcode]

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.